

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Cantate ved Universitetets Fest ... 1839

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Nye digte - 1841", i Heiberg, Johan Ludvig: *Nye digte - 1841*, udg. af Klaus P. Mortensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, cop. 1990, s. 132. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergjl05val-shoot-idm140194650276448/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Nye digte - 1841

Stjernen svandt; paanye den glimter
Efter femten hundred Aar;
Dog paa Himlen ei den staaer,
Mennesket i sig den skimter;
Og den leder vise Mænd
Did, hvor over alle Throner
End den himmelske Forsoner
Sees i Lysningen af den.

III (Kor)

Men hiin hellige Stjerne,
Som nu flammer i Menneskets Bryst,
Skal den ei i det Ydre, det Fjerne
Lyse til Menneskets Trøst?

Jo! det Lys, der flammer i det Indre,
Skal med ydre, stærke Straaler tindre.
See, det blusser, tændt af Luthers Hænder!
Lyset har forvandlet sig til Ild;
Baalet flammer, Pavens Bulle brænder,
Røgen slaer mod Himlen vred og vild
Det er Tegnet, som til Kamp er givet,
Tegn til Kamp for Troen og for Livet.

Ras kun, Flamme! Graadig du dig slynge
Om det Aag, som tør paa Kirken tynges!
Vredens Element, som ei betænker,
Hvad du griber med dit røde Blus,
Viis, du kan fortære Troens Lænker,
Du, som har fortæret Johan Huss!
See! din Straale slynges af en Svane;
Romas Ørn dig tabte paa sin Bane.

IV (Tenor solo)

Det Helliges Forkynder skal ej længer
Sig sondre fra den Verden, Gud har kjær;